

Věková kategorie 11–14 let

Past na korunu

Autorka Daniela Krolupperová. Albatros 2018.

Vybraný text k překladu – kapitola Setkání s duchem, výběr ze stran 49–51

Kluci stoupali úzkou Nerudovou ulicí, brusle měli opět hozené přes ramena a svázané za tkanice. Vaky strčili do kapes. Občas se museli vyhnout povozu. Jednou dokonce i skutečnému vznešenému kočáru s erbem. Těch už v Praze nebylo moc k vidění. Škoda že nepoznali, komu erb patří.

„Kdoví zda tu ten chlap vůbec bydlí. Třeba jen za někým jel. Jestli jel do nějakého hostince, tak jsme ztracení,“ uvažoval Jáchym, „už ho nenajdeme!“

„To za chvíli zjistíme,“ odpověděl Filip.

„Já myslím, že drážní inspektor to jistě nebude,“ řekl Jáchym tiše, aby je nikdo z kolemjdoucích nezaslechl. „Žádný normální drážní inspektor by se nespolečoval s kriminálníky. Takový pán to nemá zapotřebí. A česky mluvil s přízvukem, všiml sis?“

„S nepatrným, skoro nebyl slyšet,“ souhlasil potichu Filip. „Zásadní otázka ale je, proč hledal padělatele? Potřebuje padělat doklady? Nejspíš jo, vid’? Asi to bude zkušený podvodník. Rozhodně má padělané dokumenty, jinak by nemohl předstírat, že je drážní inspektor.“

„To bude ono,“ přikývl Jáchym. „A teď se asi potřebuje vydávat zase za někoho jiného. Třeba jsou mu četníci na stopě.“

„Anebo si chce opatřit falešné smlouvy a podobné papíry a s nimi obrat banku. Možná že pomocí padělaných listin se dá banka vyloupit líp než s pistolí.“

Konečně došli nahoru téměř pod Pražský hrad.

(...)

Dům u bílé řepy.

(...)

Kluci zastavili a upřeli pohled na dům. Co teď? Mají zabušit na dveře? Ale co řeknou? Že hledají drážního inspektora? Z jakého důvodu by dva kluci mohli hledat drážního inspektora? To znělo hodně nepravděpodobně. Navíc, kdyby byl náhodou doma, co by mu pověděli? Ten zločinec přece nesmí tušit, že o něm vědí. To by je taky pak mohl chtít odklidit z cesty. Nerozhodně postávali před domem.

Najednou se široké dřevěné domovní dveře otevřely a v nich se objevil obtloustlý proplešatělý muž s knírem v ševcovské zástěře. Tvářil se nepřátelsky.

„Co tady okouníte?“ vykřikl na kluky.

V ruce třímal něco, co připomínalo jezdecký bičík.

Kluci vykulili oči.

„No, co tu pohledáváte?“

„Ééé...hm... totiž...“ zamumlal Jáchym. V tom si naštěstí uvědomil, co má hozeného přes záda. „Prý tady někdo brousí brusle,“ zaimprovizoval hbitě. „Jsme slyšeli...“

Filip horlivě přikyvoval.

Výraz v mužově tváři se změnil v o poznání vlídnější.

„Vážně?“ zeptal se.

Jáchym s Filipem kývali hlavami jako o závod.

„Páni, ten František začíná bejt slavnej. Franto!“ zavolal do ulice. „Franto!“

Z řeznictví o dva domy dál vyšel řezník v kostkované zástěře a čepici. Mladší tělnatý muž.

„Představ si, tady kluci prej slyšeli, že brousíš brusle.“

Řezník se usmál.

„Opravdu?“

(...)

„Pojďte kluci.“

„Jé, já si zapomněl peníze,“ vyhrkl Jáchym, když mu došlo, že za službu musí nejspíš i zaplatit.

Nepohnul se ani o centimetr.

Filip stál taky jako zkamenělý.